

"نهال و بذر"
جلد ۱۷، شماره ۲، شهریور ۱۳۸۰

مطالعه گرده‌افشانی و سازگاری به منظور تعیین بهترین گرده‌زا برای زیتون رقم زرد
Study of Pollination and Compatibility to Determine the Best Pollinizer
for Olive (*Olea europaea* L.) Cultivar "Zard"

علی اصغر زیناللو، حسن ابراهیم‌زاده، احمد خلیقی و علیرضا طلائی

مرکز تحقیقات کشاورزی زنجان

تاریخ دریافت: ۱۳۷۹/۵/۳

چکیده

زیناللو، ع.ا، ابراهیم‌زاده، ح، خلیقی، ا.و طلایی، ع. ۱۳۸۰. مطالعه گرده‌افشانی و سازگاری به منظور تعیین بهترین گرده‌زا برای زیتون رقم زرد. نهال و بذر ۱۷: ۱۶۱-۱۷۱.

این تحقیق به مدت سه سال (۱۳۷۶-۱۳۷۸) به منظور تعیین بهترین گرده‌زا برای زیتون رقم زرد در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و با شش تیمار و چهار تکرار در ایستگاه تحقیقات زیتون رودبار اجرا شد. گل‌های زیتون رقم زرد پس از حذف پرچم‌ها به روش دستی با دانه گرده ارقام روغنی، لچینو، بلیدی، ماری و مانزانیلا گرده‌افشانی شدند. صفات اندازه‌گیری شده شامل: درصد تشکیل میوه اولیه و نهائی، شاخص‌های باروری و سازگاری، تعداد گل در گل آذین و میانگین درصد گل‌های کامل بود. نتایج این صفات بانتایج گرده‌افشانی آزاد مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج حاصل وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۱٪ در بین تیمارها (ارقام زیتون گرده‌زا) را نشان داد. زیتون رقم زرد خود ناساگاری نسبی داشت و در سال‌های مختلف میزان ناسازگاری آن متغیر بود. با توجه به میانگین درصد تشکیل میوه نهائی در تیمارهای مختلف، بهترین گرده‌زا برای زیتون رقم زرد به ترتیب تیمارهای لچینو، خود گرده‌افشانی (زرد)، ماری، مانزانیلا، بلیدی و روغنی معرفی می‌گردد.

واژه‌ای کلیدی: زیتون، ارقام، گرده‌زا، سازگاری.

این مقاله بر اساس نتایج به دست آمده از اجرای طرح تحقیقاتی شماره ۱۱-۱۲-۷۶۴۶۲ مرکز تحقیقات کشاورزی زنجان تدوین گردیده است و قسمتی از بایان نامه دکتری نگارنده اول می‌باشد که به گروه باعثیانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات اراجه شده است.

مقدمه

۲- وضعیت خودناسازگاری از سالی به سال دیگر تغییر می‌کند. ۳- تولید اقتصادی میوه مانزانیلا را می‌توان با کاربرد گرددهای مناسب با دگرگردها فاشانی بهبود بخشد. کائوس و پولیتو (Cuevas and Polito, 1997) دریافتند که در دگرگردها فاشانی مانزانیلا با گرده ارقام میشن (Mission)، آسکولانا (Ascolana) و سویلانا (Sevillana) تشکیل میوه نهایی در گردها فاشانی با سویلانا به طور معنی‌داری بیشتر از خودگردها فاشانی می‌باشد. معصومی و ارزانی (۱۳۷۷) در تعیین بهترین گرددها برای رقم روغنی با استفاده از دانه گرده ارقام ماری، بلیدی، شنگه، روغنی محلی، زرد، فیشمی، مانزانیلا و کalamata (Kalamata)، گرددها فاشانی آزاد و خودگردها فاشانی، گزارش نمودند تشکیل میوه نهایی به ترتیب ۱۴/۳۶، ۱۴/۱، ۱۳/۶۲، ۱۲/۳۵، ۹/۸، ۱۱/۷۷، ۱۲/۰۳، ۱۲/۱۵، ۱۲/۳۵ و ۱۶/۴ او ۷/۳۴ درصد از گلهای گردها فاشانی شده است. آندرو لاکیس و لوپاساکی (Androulakis and Loupassaki, 1990) گزارش نمودند در دگرگردها فاشانی‌های دستی، تشکیل میوه در ارقام مانزانیلا (Manzanillo)، کالوکایریدا (Kalokairida)، مگاریتیکی (Koutsourelia) و کوت سورلیا (Megaritiki) به طور معنی‌داری نسبت به خودگردها فاشانی بیشتر بوده است و علت آنرا افزایش قابلیت دریافت دانه گرده بیان نموده‌اند. این ارقام در شرایط اقلیمی منطقه کرت (Crete) یونان خودناسازگار می‌باشند. در خودناسازگاری و تشکیل میوه زیتون عوامل متعددی دخالت داشته و در این رابطه

ارقام زیتون اغلب با وجود داشتن گلهای زیاد ممکن است قادر به تولید محصول به اندازه مطلوب نباشد. ارقام زیتون برای تولید حداکثر عملکرد نیاز به دگرگردها فاشانی دارند (Porlings and Therios, 1974). وجود خودناسازگاری در زیتون توسط محققان مختلف از جمله آندرو لاکیس و لوپاساکی (Androulakis and Loupassaki, 1990) استیون سایت و همکاران (Steven Sibbet *et al.*, 1992) گزارش شده است. خودناسازگاری در زیتون به مقدار زیادی تحت تأثیر دمای محیط قرار دارد برادرلی و همکاران (Bradley *et al.*, 1961) و لاوی (Lavee, 1985) آزمایش‌های مختلف خودگردها فاشانی و دگرگردها فاشانی بر روی رقم مشخصی از زیتون نتایج متفاوتی را در سال‌ها و مکان‌های مختلف نشان داده است (Fernandez-Escobar and Rallo, 1981). رقم "مانزانیلا دسویلا" در شرایط اقلیمی اسپانیا به عنوان خودبارور شناخته شده اما در شرایط اقلیمی کالیفرنیا دگرباروری نتیجه بهتری داشته است (Griggs *et al.*, 1975). فرناندز-اسکوبارو (Fernandez-Escobar *et al.*, 1983) گزارش نمودند، دگرباروری برای مانزانیلا یک ضرورت بوده و با خودگردها فاشانی محصول اقتصادی تولید نمی‌شود. گریگز و همکاران (1975) با چند سال مطالعه بر روی گردها فاشانی زیتون دریافتند: ۱- زیتون رقم مانزانیلا خودناسازگاری نسبی دارد.

میوه اولیه رقم زرد با استفاده از دانه گرده روغنی در روز سوم پس از اخته کردن گل‌ها ۳۵٪ و در روز دوم پس از اخته کردن گل‌های خودگردهافشانی شده ۲۰٪ است. از عوامل مؤثر دیگر در تشکیل میوه قابلیت جوانه‌زنی دانه گرده می‌باشد. کائوس و پولیتو (۱۹۹۷) قابلیت جوانه‌زنی دانه گرده ارقام سویلانا، ماتزانیلا، میشن و آسکولانا را به ترتیب ۶۷/۶، ۷۹/۲، ۸۱/۲، ۷۸/۲ درصد بیان نموده‌اند. فرناندز-اسکوبار و همکاران (Fernandez-Escobar *et al.*, 1983) گزارش نمودند که در رقم گوردا ل سویلانا قابلیت جوانه‌زنی دانه گرده بسیار کم می‌باشد.

زیتون رقم زرد یکی از ارقام مهم تجاری منطقه طارم و روبار می‌باشد که به لحاظ داشتن خصوصیات کیفی برتر به دو صورت کنسروی و روغنی مورد استفاده قرار می‌گیرد. برنامه توسعه کشت زیتون در کشور بیشترین نهال موردنیاز خود را از این دو منطقه و به ویژه از رقم زرد تهیه می‌کند، لذا هدف از این تحقیق تعیین گرده‌زای مناسب برای زیتون رقم زرد بوده، به طوری که می‌توان از نتیجه آن در برنامه توسعه کشت زیتون استفاده نمود.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در سال‌های ۱۳۷۶، ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ با گردهافشانی‌های دستی روی رقم زرد، با استفاده از دانه گرده ارقام بلیدی، لچینو، روغنی، ماری، ماتزانیلا، زرد (خودگردهافشانی) و گردهافشانی آزاد در ایستگاه تحقیقات زیتون روبار در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی

مطالعات زیادی انجام گرفته است. کائوس و پولیتو (Cuevas and Polito, 1997) در گردهافشانی زیتون رقم ماتزانیلا با دانه گرده ارقام سویلانا، میشن، آسکولانا و خودگردهافشانی، میزان تخمک‌های بارور شده چهار روز پس از گردهافشانی مشخص می‌شود. کائوس و همکاران (Cuevas *et al.*, 1994) عمل باروری در زیتون را دو روز بعد از گردهافشانی گزارش نموده‌اند. آن‌ها در بررسی رویش لوله گرده زیتون دریافتند که اولین صفحات کالوز کمی پایین‌تر از کلاله دیده می‌شود. تشکیل اولین صفحه کالوزی بیانگر این است که لوله گرده دو هسته‌ای به حالت هتروتروفی تبدیل شده و علامتی برای ظهور خودناسازگاری گام‌توفیتی است. دومین و سومین کالوز در ابتدا و انتهای خامه به وجود آمده، یعنی در ابتدای خامه رقابت شدید بین لوله‌های گرده آغاز شده و در انتهای خامه رقابت پایان یافته است. کالوز رسوب یافته بر روی لوله گرده به صورت پایدار می‌باشد (Kapil and Tiwari, 1978). دریافتند که ۱-۲ روز بعد از گردهافشانی ۳۰-۵۰ درصد از دانه‌های گرده جوانه می‌زند. در دگرگردهافشانی رویش لوله گرده به صورت توده بوده و رقابت شدید بین لوله‌های گرده وجود دارد. کاهش طول عمر تخمک یک مسئله اساسی در تشکیل میوه می‌باشد. ارزانی و جودای (Arzani and Javadi, 2000) در بررسی طول دوره گردهافشانی مؤثر در ارقام زرد و روغنی گزارش نمودند طول دوره گردهافشانی مؤثر در زیتون چهار روز می‌باشد. همچنین حداکثر تشکیل

گل آذین شمارش می شد و در صد گل های کامل در زمان شکوفائی گل ها بررسی و ثبت می گردید تا در تعیین میزان باروری در خودگرده افشاری مورد استفاده قرار گیرد. مشخصات گل و گل آذین در سه سال متوالی بررسی و ثبت گردید.

میانگین درصد گل کامل در هر درخت \times تعداد گل آذین \times میانگین گل در گل آذین = میانگین گل کامل در هر پاکت تشکیل میوه نهائی دو ماه بعد از تمام گل تعداد میوه ها دوباره شمارش شد و در زمان رشد نهائی میوه و قبل از شروع رسیدن آن، اول مهر ماه، میوه ها برداشت شدند. تعداد میوه حاصل در این مرحله به عنوان تشکیل میوه نهائی برای تعیین بهترین گردهزا از دو شاخص باروری و سازگاری استفاده می شود (Cuevas and Polito, 1997). برای محاسبه دو شاخص مذکور معادلات زیر که به ترتیب توسط: آندرو لاکیس و لوپاساکی (Androulakis and Loupassaki, 1990) و زاپاتا و آریو (Zapata and Arroyo, 1978) پیشنهاد شده اند استفاده شد.

با چهار تکرار اجرا شد. در گرده افشاری ها از روش پیشنهادی فوتنانا ترا و بلادونی (Fontanazza and Bladoni, 1990) استفاده شد. در این روش برای خودگرده افشاری دو هفته قبل از باز شدن گل ها درختان مادری سالم و بارده انتخاب، شاخه های حاوی گل تعیین و تعداد

میانگین درصد گل کامل در هر درخت \times میانگین گل در گل آذین \times در تیمار شاهد دو هفته قبل از شکوفائی گل ها تعداد مشخصی گل آذین بر روی چند شاخه شمارش و به صورت گرده افشاری آزاد در نظر گرفته شد و تمام اندازه گیری ها نیز همانند سایر تیمارها انجام گردید. در انجام دگرگرده افشاری ها ۱-۲ روز قبل از شکوفائی، گل ها را با پنس اخته کرده و تعداد گل های کامل شمارش گردید و یک شاخه حاوی گل های نیمه باز را از پایه پدری بریده و در داخل پاکت حاوی گل آذین های پایه مادری گذاشته و سپس این مجموعه برای جلوگیری از ورود دانه گرده ناخواسته با پاکت سلولزی پوشانده شدند. دو هفته بعد از پایان مرحله تمام گل، پاکت ها برداشته شد و تعداد میوه های تشکیل شده را شمارش گردید و به عنوان تشکیل میوه اولیه (Initial Fruit set= IFS) ثبت گردید. برای تعیین

$$\text{شاخص باروری (Index of fertility= IF)} = \frac{\text{تعداد میوه در گل آذین خودگرده افشاری شده}}{\text{تعداد میوه در گل آذین با گرده افشاری آزاد}}$$

$$\text{شاخص خودناسازگاری (Index of Self incompatibility= ISI)} = \frac{\text{تشکیل میوه حاصل از خودگرده افشاری}}{\text{تشکیل میوه حاصل از دگرگرده افشاری}}$$

$ISI = 0$ کاملاً خود ناسازگار،
 $ISI > 0$ شدیداً خود ناسازگار،
 $ISI < 1$ نسبتاً خود ناسازگار

زاپاتا و آریو (1978) ارزش شاخص خود ناسازگاری (ISI) را با مقادیر زیر طبقه بندی نموده اند:

معادلات فوق را با تغییر در نسبت به صورت زیر به

ISI > ۱ خودسازگار

کار برده شد:

ولی در این بررسی در محاسبه داده‌ها

درصد تشکیل میوه نهائی در خود یا دگرگردداهاشنی = Index of Compatibility (شاخص سازگاری)
درصد تشکیل میوه نهائی در گردداهاشنی آزاد

درصد تشکیل میوه اولیه در خود یا دگرگردداهاشنی = Index of fertility (شاخص باروری)
درصد تشکیل میوه اولیه در گردداهاشنی آزاد

می تواند به سبب تغییرات درجه حرارت و عملیات زراعی باشد. به ویژه تغذیه و تنفس آبی نقش اصلی را در تعیین درصد گل کامل دارد (Lavee, 1985). سرعت جوانهزنی دانه گرده ۲ ساعت پس از کشت در ارقام زرد، روغنی، مانزانیلا به ترتیب ۸۴٪، ۶/۷٪ و ۱۱/۶٪ حاصل شد. درصد نهائی جوانهزنی پس از ۲۴ ساعت در رقم زرد ۵٪، روغنی ۵/۱۸٪، مانزانیلا ۳۲٪ به دست آمد.

نتایج تجزیه واریانس ساده و مرکب برای صفات درصد تشکیل میوه اولیه (IFS)، درصد تشکیل میوه نهائی (FFS)، شاخص باروری (IF) و شاخص سازگاری (IC) برای سال‌های ۱۳۷۶-۷۷ نتایج نشان می‌دهد بین تیمارهای گردداهاشنی، سال و اثر متقابل سال × تیمار در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی دار وجود دارد.

مقایسه میانگین نتایج تیمارها در سال ۱۳۷۶ نشان می‌دهد (جدول ۲) صفت IFS در تلاقی زرد بالچینو ۱۲٪ بوده و نسبت به سایر تیمارها بیشترین مقدار را به خود اختصاص داده و کمترین مقدار IFS مربوط به تیمار روغنی (صفر درصد) است. عدم تشکیل میوه در تیمار روغنی بیانگر وجود ناسازگاری شدید در تلاقی با رقم زرد

در بررسی قابلیت جوانهزنی دانه گرده ارقام از محیط کشت حاوی ۱۵٪ ساکارز و ۱٪ آگار در دمای ۲۴ درجه استفاده شد. درصد دانه‌های گرده جوانهزنده برای تعیین سرعت جوانهزنی در سه زمان ۹، ۲، ۲۴ ساعت پس از کشت اندازه گیری شد.

نتایج و بحث

یکی از عوامل تعیین‌کننده میزان عملکرد یک رقم زراعی وضعیت گلدهی آن می‌باشد. تعداد گل در گل آذین و درصد گل کامل زیتون رقم زرد در سال ۱۳۷۶ به ترتیب ۱۳٪ و ۳۰٪، در سال ۱۳۷۷ ۱۱/۴٪ و ۵٪، در سال ۱۳۷۸ ۹٪ و ۳۳/۳٪ و میانگین سه ساله ۱۱/۰٪ و ۱۹/۸٪ به دست آمد. جوادی (۱۳۷۷) میزان گل کامل رقم زرد را در منطقه روذبار ۲۲/۸٪ و متوسط گل در گل آذین را ۱۴/۸۸٪ گزارش نموده است. با مقایسه این دو نتیجه برای سال ۱۳۷۷ ملاحظه می‌گردد در صفت تعداد گل در گل آذین تغییر قابل ملاحظه‌ای وجود ندارد. لذا تعداد گل در گل آذین بیشتر بستگی به نوع رقم زراعی داشته و کمتر تحت تأثیر عوامل محیطی می‌باشد. در این سه سال تفاوت بین درصد گل کامل در رقم زرد بسیار زیاد بوده و این نتیجه با گزارش گریگز و همکاران (Griggs et al., 1975)

جدول ۱ - تجزیه واریانس ساده و مرکب تلاقی‌های زیتون رقم زرد در سال‌های ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷

Table 1. Simple and combined analysis of variance

for olive of cv. Zard in of 1997 and 1998

S.O.V.	منبع تغییرات	df	MS					
			درجه آزادی	درصد تشکیل	درصد باروری	شاخص سازگاری		
			IFS	میوه اولیه	FFS	میوه نهائی	IF	IC
Year(Y)	سال	1	8.29**	39.16**	0.729**	0.726**		
Error	خطا	6	0.063	0.13	0.001	0.009		
Treatment(T)	تیمار	4	87.59**	81.9**	1.111**	1.377**		
(Y×T)	سال × تیمار	4	54.23**	57.51**	0.705**	0.988**		
Error	خطا	24	0.04	0.211	0.00	0.304		
C.V.%	ضریب تغییرات		3.36	10.38	3.32	19.4		
سال ۱۳۷۶								
Treatment	تیمار	4	77.1**	8694**	1.206**	1.879**		
Error	خطا	12	0.023	0.082	0.00	0.003		
C.V.%	ضریب تغییرات		2.33	5.28	2.16	7.06		
سال ۱۳۷۷								
Treatment	تیمار	5	6003.8**	42.73**	56.159**	0.45**		
Error	خطا	15	0.01	0.074	0.017	0.049		
C.V.%	ضریب تغییرات		0.48	7.53	6.22	59.87		

ns, * , ** = Non Significant, Significant at 5% and Significant at 1% levels respectively

* و ** به ترتیب عدم اختلاف، ns معنی دار در میان ۵٪ و معنی دار در میان ۱٪.

IFS: Initial Fruit Set, FFS: Final Fruit Set, IF: Index of Fertility; IC: Index of Compatibility

نهائي FFS در تیمار لچینو میوه‌های اولیه بدون ریزش به مرحله و رشد نهائی رسید و با قرار گرفتن در گروه a سازگاری کامل را با رقم زرد نشان داد. در این تیمار درصد تشکیل میوه نهائی ۱/۷۸ برابر

می‌باشد. در خود - گرده افشاری زرد تشکیل میوه اولیه ۶/۶٪ بود و بیش از ۸۹٪ از میوه‌ها به مرحله رشد نهائی راه یافت و در گروه ارقام نسبتاً خود ناسازگار طبقه‌بندی شد. در صفت تشکیل میوه

علت این ریزش شدید را می‌توان به وجود رقابت شدید تعداد زیاد میوه‌های اولیه نسبت داد. در صفت شاخص سازگاری، تیمار خودگرددۀ افشاری با ۶٪ کمترین مقدار بوده و در نتیجه خودناسازگاری شدید را در این سال نشان داد. ولی فاقد اختلاف معنی دار با شاخص سازگاری رقم لچینو با مقدار ۲۵٪ است. در این سال لچینو در گروه نسبتاً سازگار قرار گرفت. نتایج خودگرددۀ افشاری این سال نسبت به سال قبل کاهش شدید را نشان می‌داد. در تجزیه واریانس مرکب (جدول ۱) و مقایسه میانگین (جدول ۳) اثر سال اختلاف معنی دار نشان می‌دهد. شاخص سازگاری تیمار رقم ماری نسبت به گرددۀ افشاری آزاد اختلاف معنی دار داشته و در گروه a قرار گرفت. در تیمار رقم روغنی تشکیل میوه نهائی ۱/۶۷٪ بود و شاخص سازگاری آن با ۱/۱۷٪ رقم روغنی را در این سال در گروه گرددۀ زای شدیداً ناسازگار قرار داد ولی از نظر آماری با تیمارهای نسبتاً ناسازگار اختلاف معنی دار نشان نداد. در طبقه‌بندی زاپاتا و آریو (Zapata and Arroyo, 1978) شاخص سازگاری (Zapata and Arroyo, 1978) بین ۱-۲٪ در گروه نسبتاً خودناسازگار قرار گرفته است ولی با توجه به مقادیر این شاخص و مقایسه میانگین آن می‌توان این دامنه را بین ۸-۲۰٪ برای گروه نسبتاً ناسازگار در نظر گرفت.

نتایج سال ۱۳۷۸ نشان می‌دهد شاخص FFS و سازگاری در خودگرددۀ افشاری رقم زرد نسبت به کلیه تیمارهای دگرگرددۀ افشاری بیشتر می‌باشد. از نظر مقایسه میانگین این تیمار با گرددۀ افشاری آزاد فاقد اختلاف معنی دار بود و در گروه a قرار گرفت، ولی از نظر طبقه‌بندی سازگاری در گروه ارقام نسبتاً

نسبت به گرددۀ افشاری آزاد بیشتر بود. در این تیمار فقط ۸۱٪ از میوه‌های ریزش نموده ولی این ریزش تأثیری در مقایسه میانگین شاخص‌های IC و IF ننمود. بیشترین ریزش در میوه‌های اولیه در تیمار بلیدی (۴۰٪) رخ داده ولی این مقدار ریزش در مقایسه میانگین صفات بعدی تغییری ایجاد ننمود. می‌توان چنین بیان نمود که یکی از علل اصلی این ریزش‌ها وجود اثرات ناسازگاری است که طبقه‌بندی حاصله در مرحله IFS در مراحل بعدی نیز حفظ شده است. با توجه به نتایج شاخص‌های باروری و سازگاری این سال بهترین گرددۀ زای با استفاده از طبقه‌بندی پیشنهادی زاپاتا و آریو، به ترتیب تیمارهای لچینو، خودگرددۀ افشاری زرد و بلیدی شناخته شد. عبارت دیگر لچینو گرددۀ زای کاملاً سازگار با زرد، بلیدی نسبتاً سازگار و زرد نسبتاً خودناسازگار می‌باشد ولی رقم روغنی رقمی کاملاً ناسازگار با زرد می‌باشد.

در سال ۱۳۷۷ علاوه بر تیمارهای سال قبل از رقم ماری نیز به عنوان گرددۀ زای استفاده شد. نتایج تجزیه واریانس صفات مورد اندازه‌گیری شده بیانگر معنی دار بودن اثرات تیمارها در سطح احتمال ۱٪ می‌باشد (جدول ۱). مقایسه میانگین صفات در تلاقی‌های انجام شده بر روی رقم زرد با نشان داد که تشکیل میوه اولیه در تلاقی رقم زرد با رقم ماری ۱۰۰٪ گل‌های گرددۀ افشاری شده بارور شده است (جدول ۲). تیمارهای خودگرددۀ افشاری و رقم روغنی با کمترین مقدار IFS در یک گروه قرار گرفتند. در تیمار ماری ۹۲٪ از میوه‌های تشکیل شده تا مرحله رشد نهائی ریزش نمودند.

جدول ۲ - مقایسه میانگین تایج تلاقی‌های زیتون رقم زرد در سال‌های ۱۳۷۶-۱۳۷۸

Table 2. Comparison of means of different crosses of olive cv. Zard in 1997-99

Treatment	1999 ۱۳۷۸				1998 ۱۳۷۷				1997 ۱۳۷۶			
	IFS تیمار از رام	FFS	IF	IC	IFS	FFS	IF	IC	IFS	FFS	IF	IC
Zard	زرد	6.66c	5.94c	0.83c	0.87c	0.8e	0.62c	0.07c	0.06b	6.79c	6.79a	0.83c
Roughani	رودنی	0	0	0	0	2.72e	1.67bc	0.26c	0.17b	-	-	-
Beleidy	بلیدی	5.4d	2.19d	0.68d	0.32d	8.93c	2.74bc	0.87b	0.28b	1.04e	1.04b	0.13e
Leccino	لیچنر	12.13a	12.13a	1.52a	1.78a	4.82d	2.4bc	0.47c	0.25b	-	-	-
Mari	ماری	-	-	-	-	100a	8a	a	0.82a	9.55a	0.76b	1.16a
Manzanilla	مانزانیلا	-	-	-	-	-	-	-	4.54d	2.262b	0.55d	0.27b
Open	آزاد	7.99b	6.8b	1b	1b	10.3b	9.75a	1a	1b	8.19b	8.19a	1a
تیمارهای مشترک سال‌های ۱۳۷۶-۷۷												
Treatment	تیمار	IFS	FFS	IF	IC	IFS	FFS	IF	IC	IFS	FFS	IF
Zard	زرد	3.73d	3.28c	0.4d	0.4b	4.75c	4.45b	0.54b	0.54b	-	-	-
Roughani	رودنی	1.39e	0.83e	0.15e	0.1d	-	-	-	-	-	-	-
Beleidy	بلیدی	7.2c	2.5d	0.78c	0.3c	5.15b	1.99c	0.58b	0.24c	-	-	-
Leccino	لیچنر	8.47b	7.3b	0.93b	0.88a	-	-	-	-	-	-	-
Open	آزاد	9.14a	8.3a	1a	1a	8.82a	8.24a	1a	1a	-	-	-

Means with similar letters in each column are not significantly different at 1% and 5% levels (Duncan's Multiple Range Test).

IFS= Initial Fruit Set, FFS= Final Fruit Set, IF= Index of Fertility, IC= Index of Compatibility

جدول ۳ - مقایسه میانگین صفات زیتون رقم زرد تلاقی شده با دانه گرده ارقام زرد،
بلیدی و گردهافشانی آزاد (اثر سال)

Table 3. Comparison of means of crosses of olive cv. Zard with some
cultivars in 1999 (effect of year)

Year	سال	شاخص سازگاری	شاخص باروری	درصد تشکیل	Index of compatibility
		Initial fruit set%	Final fruit set%	میوه اولیه	
1997	۱۳۷۶	6.712a	4.98a	1.26a	0.93b
1998	۱۳۷۷	6.678a	4.37b	1.25a	0.82b
1999	۱۳۷۸	5.33b	5.33a	1b	1a

Means with similar letters in each column are not significantly different

at 1% and 5% levels (Duncan's Multiple Range Test).

احداث باغ برای رقم زرد استفاده نمود. کمترین ریزش میوه مربوط به تیمار گردهافشانی آزاد بود. می توان علت آن را وجود دانه های گرده از ارقام مختلف در مراحل مختلف به ویژه در دوره فعال پذیرش گرده از سوی مادگی بیان نمود. بیشترین ریزش میوه اغلب (به استثناء تیمار رقم لچینو) مربوط به تیمارهایی بود که دارای تشکیل میوه اولیه بیشتری بودند.

مقایسه میانگین تیمارهای مشترک در سال های مختلف نشان می دهد (جدول ۲) در سال های ۱۳۷۶-۷۷ تیمار رقم لچینو با شاخص سازگاری ۰/۸۸ نسبت به گردهافشانی آزاد فاقد اختلاف معنی دار بوده و به عنوان رقمی سازگار با رقم زرد محسوب می شود. در میانگین دو ساله رقم زرد محسوب می شود. در میانگین دو ساله تیمار رقم روغنی با شاخص سازگاری ۱/۰ کمترین مقدار را نسبت به سایر تیمارها نشان داد. ارقام زرد و روغنی بومی کشور بوده و معمولاً در باغات زیتون مخلوطی از این دو رقم کشت می شود ولی با

خودناسازگار تلقی می شود. نکته قابل توجه این بود که نتایج خودگردهافشانی سال ۱۳۷۸ مشابه سال ۱۳۷۶ بود. در تیمار رقم ماری درصد تشکیل میوه اولیه با ۹/۵۵٪ همانند سال قبل نسبت به سایر تیمارها در گروه a قرار گرفت. اما به علت ریزش ۹۳٪ از میوه های اولیه شاخص سازگاری آن به ۰/۹ تنزل یافته و در گروه ارقام شدیداً ناسازگار قرار گرفت. در این سال از رقم مانزانیلا نیز به عنوان گردهزا استفاده شد. در این تیمار ۴/۵٪ از گل های گردهافشانی شده به میوه اولیه تبدیل شد. ولی به دلیل وجود ناسازگاری ۰٪ از میوه اولیه ریزش نموده و در نتیجه با داشتن ۲۷/۰ در گروه ارقام گردهزا شاخص سازگاری قرار گرفت. با توجه به این که این رقم نسبتاً سازگار قرار گرفت. به عنوان گرده زای در طراحی و به عنوان کنسروی در دنیا کشت می شود و رقم زرد نیز به صورت دو منظوره (روغنی و کنسروی) محسوب می شود در نتیجه می توان از مانزانیلا به عنوان گرده زای نسبتاً سازگار در طراحی و

گردهزای مناسب و میزان سازگاری با این رقم مهم (زرد) سایر ارقام تجاری نیز مورد بررسی قرار گیرد.

سپاسگزاری

مقاله حاضر بخشی از رساله دکتری در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات می‌باشد. این آزمایش با کمک و حمایت مالی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی و امکانات بخش‌های مختلف مرکز تحقیقات کشاورزی زنجان و ایستگاه تحقیقات زیتون طارم و روبار اجرا شده است. ضمن تشکر از راهنمایی‌های علمی آقای دکتر اسلام مجیدی از مسئولین و کارشناسان و کارمندان مرکز تحقیقات کشاورزی زنجان و ایستگاه تحقیقات زیتون روبار به منظور فراهم آوردن تسهیلات در اجراء طرح قدردانی می‌شود.

توجه به نتایج این تحقیق از رقم روغنی به عنوان گردهزا در ترکیب کشت زیتون باید کمتر استفاده شود. میانگین دو ساله شاخص سازگاری در خودگردهافشانی $4/40$ بود که نسبت به تیمارهای ارقام بلندی و روغنی برتری داشت. در میانگین سه ساله درصد تشكیل میوه نهائی خودگردهافشانی $4/54$ حاصل شد که این مقدار تقریباً نصف مقدار شرایط گردهافشانی آزاد می‌باشد. لذا می‌توان چنین نتیجه گرفت که در صورت احداث باغ به حالت تک کاشت از رقم زرد فقط 5% از عملکرد واقعی به دست خواهد آمد. با توجه به مجموعه نتایج می‌توان گفت ناسازگاری تحت تأثیر رقم و سال می‌باشد. در این تحقیق بهترین گردهزا برای رقم زرد به ترتیب اولویت: ارقام لچینو، زرد، ماری، مانزانیلا و روغنی به دست آمد. ولی ممکن است در تلاقی با سایر ارقام نتایج بهتری حاصل شود. لذا پیشنهاد می‌گردد از لحاظ تعیین

References

منابع مورد استفاده

- جوادی، ت. ۱۳۷۷. دوره گردهافشانی مؤثر و رشد لوله گرده در زیتون رقم زرد. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- معصومی، ع. و ارزانی، ک. ۱۳۷۷. مطالعه گردهافشانی و تعیین بهترین تلقیح کننده زیتون رقم روغنی محلی روبار. نهال و بذر، ۱۴(۴): ۲۹-۴۰.

Androulakis I.I., and Loupassaki, M.H. 1990. Studies on the self fertility of some olive cultivars in the area of Certe. *Acta Horticulturae* 286: 159-162.

Arzani, K., and Javady, T. 2000. Study of flower biology and pollen tube growth of mature olive tree cv. Zard. 4th International Symposium on Olive growing (olive 2000), 25-30 September, Ciheam-Iam. B, Valenazano (Bari), Italy: pages 3-80.

Bradley, M.V., Griggs, W.H., and Hartman, H.T. 1961. Studies on self and cross pollination of olives under varying temprature conditions. *Calif. Agric.*, 15(3): 4-5.

- Cuevas, J., and Polito, V.** 1997. Compatibility relationship in "Manzanillo" olive. HortScience 32: 1056-1085.
- Cuevas, J., Rallo, L., and Rapoport H.F.** 1994. Procedure to study ovule senescence in olive. Acta Horticulturae 356: 252-255.
- Fernandez-Escobar, R., and Rallo, L.** 1981. Influencia de la polinizacion cruzada en el caujado de frutos de cultivares de olivo (*Olea europaea* L.). ITEA 45: 51-58.
- Fernandez-Escobar, R., Gomez -Valador G., and Rallo L.** 1983. Influence of pistile extract and temperature on *in-vitro* pollen germination and pollen tube growth of olive cultivars. Journal of Horticultural Science 58: 219-227.
- Fernandez-Escobar, R., and Gomez -Valador, G.** 1985. Cross pollination in "Gordal Sevillano" olives. Horticultural Science 34: 191-192.
- Fontanatzza, G., and Bladoni, L.** 1990. Proposed program for the genetic improvement of the olive. Olivae 34: 32-40.
- Griggs, W.H., Hartman, H.T., Bradley, B.T., Wakiri I., and Whisler, J.E.** 1975. Olive pollination in California. California Agricultural Experiment Station Bulletin No. 869.
- Kapil, R.N., and Tiwari, S.C.** 1978. Plant embryological investigations and fluorescence microscopy: An assessment of integration. International Review of Cytology 53: 221-333.
- Lavee, S.** 1985. Olive. pp. 423-443. In: Halevy, A.H.(ed.). Handbook of Flowering. VoL III, CRC Press.
- Porlings, I.C., and Therios, I.N.** 1974. The blooming period and incompatibility in five Greek cultivars. Annals of Agricultural and Forestry School, Aristotelian University of Thessaloniki 2: 113-132.
- Steven Sibbet, G., Freeman, M., Ferguson, L., and Vito, S.P.** 1992. Effect of topically applied "Sevillano" pollen on normal seeded and parthenocarpic shotberry fruit set of "Manzanillo" olive. Hort Technology 2: 228-230.
- Zapata, T.R., and Arroyo** 1978. Plant productive ecology of a secondary deciduous tropical forest in Venezuela. Biotropica 10: 221-230.

آدرس نگارنده‌گان:

علی اصغر زینالو - بخش تحقیقات باغبانی، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بهال و بذر، صندوق پستی ۴۱۱۹، کرج ۳۱۵۸۵.

حسن ابراهیم زاده - گروه زیست شناسی دانشکده علوم، دانشگاه تهران، تهران.

احمد خلیقی و علیرضا طلبی - گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، کرج.